

Bohu Wótcu najwyššemu, jeho chej toho runja budz w tej wěč-
Synu najlubšemu, swjatemu Du- nosći česć, khwalba.

III.

Spěwaŕskich č. 103.

Khrystus wo smjerći ležašo, na-
šich hrěchow dla tam daty, wón
wospjet horje stanył jo, a nam
přinjesł to žiwjenje; z teho so
chcemy zwjeselić, Boha khwalić, so
jemu džakować a spěwaći, haleluja.

Smjerć přemóc nchtó njemó-
žašo wot wšickich čłowskich džě-
ći, to naš hrěch wšicko činješo,
zo nchtó njebě bjez winy, přez
to ta smjerć na swět přińdžo a
na nas wšickich móc krydže, kiž
nas wo jastwje dzeržašo.

Jezus Khrystus tón Syn Boži
na naše město jo přišoł a jo za-
plaćil wšě naše hrěchi; z tym tej
smjerći jo hnedy pobral wšu jeho(!)
móc a pravo wšo jeno smjerći štalt
wostajilo, to žahadlo jo zhubilo.

Jena džiwna wójna běšo, smjerć
ze žiwjenjom wojowašo, to žiwje-
nje jo přewinyło a tu smjerć wu-

smjerćilo jo, to pismo jo swědčiło,
tak kak smjerć tu smjerć požrjela
jo, směch wot smjerće jo sćinił so.

Hew jo to prawe jutrowne jeh-
njo, kotrež jo Bóh sam wustajil,
to jo na křižu pječene we hórjacej
lubosći, z jeho krvju cejchowani
smy, ta wěra smjerći prjódk dzerži,
tón tamař nic nam nješkodzi.

Dha swjećimy nětk tón wysoki
čas z wutrobnym wjeselenjom, kaž
nam nětk swjećić da tón knjez;
wón jo sam to prawe slónco, kiž
přez jasne swětlo wšě wutroby
rozswjećuje, tych hrěchow nóc nětk
zašla jo.

My jěmy a smy wjesole we
jutrownym slódkim khlěbje, kisałe
često njedyrbi być při tom hnad-
nym słowje. Khrystus chco ta
jědz nam być a te duše nasyćić,
ta wěra druheho nochce měć.

IV.

Spěw. č. 114.

Stanył jo Khrystus wot smjerće,
hal. hal.

Tón wumóžnik wšickich ludži jo,
hal. hal.

Kiž martru a smjerć ćerpił jo
Za čłowjeka žalostneho.

Tón jandžel džeše k Mariji:

Wy dzićo do Galileji.

Tym pošlam připowědajće,
Zo Khrystus horjestanył je.

Nětk we tom jutrownym času
Džakujmy so wšě Khrystusej,

Kiž je wot smjerće horje stał,

Tu prawdosć je nam warbował.

Z teho so chcemy zwjeselić,

Khrystus tón chce naš troštař być.

V.

Spěw. č. 110.

Přišoł jo sem tón zbožny dzeń,

Nchtó so dosć wjeselić njemóžeše,

Khrystus džens krasnje z wójny

ćehnje,

Njepřećelow jatych wjedže, hal. hal.

Stareho hada, hrěch a smjerć,

Wšu helu a wšu nuzu tež

Je přewinył Khrystus naš Knjez,

Kiž jo wot smjerće stanył džens,

hal. hal.